Ανακοινωθέν της Ι’ Επετειακής Συνδιάσκεψης του Διορθοδόξου Δικτύου Πρωτοβουλιών μελέτης θρησκειών και καταστροφικών λατρειών και αιρέσεων

Categories : ΑΝΕΠΙΚΑΙΡΑ

Date : 23 Σεπτεμβρίου, 2017

14 - 17 ΣΕΠΤΕΜΒΡΙΟΥ 2017
ΣΟΥΠΡΑΣΛ – ΠΟΛΩΝΙΑΣ

Ἡ Ι’ Διορθόδοξη Συνάντηση τοῦ Δικτύου Πρωτοβουλιῶν Μελέτης Θρησκειῶν καί Καταστροφικῶν Λατρειῶν, συνῆλθε ἀπό τίς 14 ἕως τίς 17 Σεπτεμβρίου 2017 στήν πόλη Σουπράσλ τῆς Πολωνίας, ὑπό την εὐλογία τοῦ Μακαριωτάτου Μητροπολίτου Βαρσοβίας και πάσης Πολωνίας κ.κ. Σάββα, φιλοξενήθηκε ἀπό τόν Σεβασμιώτατο Ἀρχιεπίσκοπο Μπιαλιστόκ καὶ Γκντάνσκ κ. Ἰάκωβο, μέ τήν εύγενῆ καί ὁλοπρόθυμη φροντίδα τοῦ καθηγουμένου καί τῶν ἀδελφῶν τῆς Ἱερᾶς Μονῆς τοῦ Εὐαγγελισμοῦ τῆς Θεοτόκου Σουπράσλ, καθώς καὶ τοῦ Διευθυντοῦ τῆς Ἀκαδημίας Σουπράσκα, καί ἀσχολήθηκε μὲ τὸ γενικό θέμα: «**Φονταμενταλιστικές τάσεις θρησκευτικῶν, παραθρησκευτικῶν λατρειῶν καὶ ἰδεολογικῶν ὀργανώσεων καὶ ἡ ἀλλοίωση τοῦ φρονήματος τοῦ λαοῦ μας: παραδείγματα ἀπό τίς τοπικές Ἐκκλησίες**». Σ’ αὐτήν ἔλαβαν μέρος ἐπίσημοι ἐντεταλμένοι τῶν κατά τόπους Ὀρθοδόξων Ἐκκλησιῶν: Τό Οἰκουμενικό Πατριαρχεῖο, τῶν Πατριαρχείων Ἀντιοχείας, Ἱεροσολύμων, Ρωσίας, Σερβίας, Ρουμανίας, Βουλγαρίας, τῶν Αὐτοκεφάλων Ἐκκλησιῶν Κύπρου, Ἑλλάδος, Τσεχίας και Σλοβακίας, καί τῆς Οὐκρανίας (Πατριαρχεῖο Ρωσίας), δεκάδες εἰδικοί Συνεργάτες ἀπό ὅλη τήν Ὀρθοδοξία καθώς και ἐκπρόσωπος της Διακοινοβουλευτικής Συνέλευσης της Ὀρθοδοξίας.
Μέ τίς ἐπιστημονικά και θεολογικά τεκμηριωμένες εἰσηγήσεις τους οἱ εἰδικοί γιά τό θέμα ἐρευνητές, σχολίασαν δημοσιευμένους ὁρισμούς γιὰ τὸν **φονταμενταλισμό**, ἀναφέρθηκαν στήν προτεσταντική προέλευση τοῦ ὅρου, περιέγραψαν φαινόμενα φονταμενταλισμοῦ στίς διάφορες θρησκεῖες μέ ἔμφαση στό ἀκραίο-ριζοσπαστικό Ἰσλάμ, στίς πολυποίκιλες χριστιανικές αἱρέσεις, στίς καταστροφικές λατρεῖες, σὲ ἰδεολογικά ρεύματα, σὲ ἀποκρυφιστικές ὀργανώσεις, σὲ κοινωνικά, πολιτικά, οἰκονομικά κινήματα, ἀλλά ἀκόμη καί ἀνάμεσα στόν Χριστιανικό κόσμο.

Μὲ τὶς διεργασίες τῆς Συνδιασκέψεως συνάχθηκαν σημαντικὰ **συμπεράσματα** γιὰ τὰ γνωρίσματα, τὴν ἐπικινδυνότητα καὶ τὴν ἀντιμετώπιση συγχρόνων φαινομένων φονταμενταλισμοῦ. Εἰδικότερα, ὡς πρὸς τὰ γνωρίσματα τοῦ φονταμενταλισμοῦ

ἀναφέρθηκαν: **α)** ἡ τυπολατρικὴ προσκόλληση καὶ ἐμμονὴ σὲ πλανεμένα δόγματα ἤ σὲ λανθασμένες ἑρμηνεῖες ὀρθῶν δογμάτων καὶ ἠθικῶν κανόνων, **β)** ἡ ἀπόλυτη ἀπαίτηση μέ κάθε μέσον, κυρίως αὐτό τῆς ἐπιβολῆς, γιὰ ἀποκατάσταση τῆς ἀλήθειας κατὰ τὴν ὑποκειμενική τους ἄποψη, καὶ **γ)** ἡ υἱοθέτηση συχνά βιαίων ἀντιδράσεων καὶ συμπεριφορῶν, ὄχι μόνον σωματικῶν, ἀλλά καὶ ψυχολογικῶν.

Διαπιστώθηκε ὅτι **δέν μπορεῖ νά κρίνεται μία πίστη ὡς φονταμενταλιστική ἀπό τίς φονταμενταλιστικές ἐνέργειες ὁρισμένων πιστῶν της, ἀλλά ἀπό τήν ἴδια τή διδασκαλία καί τίς ἀρχές της** . Τονίσθηκε ἰδιαίτερα ὅτι ἡ Ὀρθόδοξη Πίστη καί Παράδοση καί ἡ ὑγιής ἀφοσίωση σέ αὐτές, ποτέ δέν ὁδηγεῖ στό φονταμενταλισμό.
Ὡς πρός τήν ἐπικινδυνότητα, ἐπισημάνθηκε ὅτι τά συνεχῶς αὐξανόμενα φαινόμενα φονταμενταλισμοῦ, πού ἐκδηλώνονται μέ φανατισμό, μισαλλοδοξία, ἐκδικητικότητα, ψυχολογική βία καί τρομοκρατικές ἐνέργειες, ἀποτελοῦν πολύ σοβαρούς καί ἄμεσους κινδύνους γιά τήν ἀνθρώπινη κοινωνία. Ἰδιαίτερα τονίσθηκαν οἱ καταστροφικές ἐπιδράσεις ἀπό τή ραγδαία ἐξάπλωση τῶν ἀποκρυφιστικῶν πρακτικῶν σε ζωτικούς τομεῖς γιά τή σωματική, ψυχική καί πνευματική ὑγεία τῶν παιδιῶν, ὅπως αὐτή τοῦ παιγνιδιοῦ, τῆς μάθησης καί τῆς διασκέδασης.

Τέλος, σχετικά μέ τήν ἀντιμετώπιση τοῦ φαινομένου τοῦ φονταμεταλισμοῦ, ὑποστηρίχθηκε ὅτι ἡ ὑπέρβασή του, μπορεῖ νά ἐπιτευχθεῖ μέ τήν ἀξιοποίηση τῆς θεολογίας τῆς Ὀρθοδόξου Ἐκκλησίας, ἡ ὁποία διατηρεῖ τήν ἀκαινοτόμητη ἀποκεκαλυμμένη ἀλήθεια, το χριστομίμητο ἦθος καί τήν αὐθεντική μυστηριακή ζωή.

Ὁ Ὀρθόδοξος Χριστιανός, ὅταν εἶναι ἀφοσιωμένος στήν ὀρθή Πίστη, ὅταν τηρεῖ τίς ἐντολές τοῦ Θεοῦ, ὅταν δέχεται τήν ἄκτιστη θεία χάρη μέ τή συμμετοχή του στά ἅγια Μυστήρια, τότε πορεύεται πρός τήν πνευματική τελείωση, τήν κατά χάρη θέωση, καί ἀποκτᾶ τὴν ποιότητα τοῦ πνευματικού ἀνθρώπου, αὐτοῦ πού γνωρίζει νά «*ἀληθεύει ἐν ἀγάπῃ*» (Ἐφ. 4,15) καί νά «*ἀγαπᾶ ἐν ἀληθείᾳ*» (Α' Ἰωάν. 3,18) καί δέν μπορεῖ νά ἐνεργεῖ φονταμενταλιστικά. Αὐτός ὁ «*καινός*» (καινούργιος) ἐν Χριστῶ ἄνθρωπος, ἀποτελεῖ τὴ μοναδικὴ ἐλπίδα τῆς σύγχρονης ἀνθρωπότητας, ἡ ὁποία εὑρίσκεται ἀπελπιστικά στὰ καταστροφικὰ ὅρια τῶν συμπληγάδων τοῦ φονταμενταλισμοῦ.